

610) г. пр.н.е. И тогава... получаваме обратна последователност на слоевете и най-горният се оказва с 2556 години по-стар от най-долния! Има безброй такива примери... [391], с. 94–95.

Прилагането на радиовъглеродния метод е възможно само за грубото датиране на предмети, чията възраст е десетки хиляди години. Грешките му в датирането на образци с възраст една или две хиляди години могат да се СРАВНЯТ СЪС САМАТА ИМ ВЪЗРАСТ. Понякога стигат до ЕДНА-ДВЕ ХИЛЯДИ и повече години.

ЖИВИ моллюски са датирани с радиовъглеродния метод. Резултатите от анализа разкриват „възрастта им“: уж 2300 години. Това е нелепо. Данните са публикувани в списание „Science“, бр. 130 от 11 декември 1959 г. Грешката в радиовъглеродното датиране тук е от ДВЕ ХИЛЯДИ И ТРИСТА ГОДИНИ.

Ето още няколко примери от сравнително скорошното прилагане на радиовъглеродното датиране, а именно от 1970–1971 г.

1. В списание „Nature“, бр. 225, 7 март 1970 г., се съобщава, че е проведено изследване за съдържанието на въглерод 14 в органичен материал от строителния разтвор, употребен в английски замък. Знае се, че замъкът е построен преди 738 години. Но според радиовъглеродното датиране той е на 7370 години. Грешката на радиовъглеродния „метод“ е от ШЕСТ И ПОЛОВИНА ХИЛЯДИ ГОДИНИ. Струвало ли си е датата да се уточнява с точност до десет години?

2. ТОКУ-ЩО убити тюлени са „датирани“ за съдържание на въглерод 14. Излиза, че те са на възраст 1300 години! „Методът“ греша с ХИЛЯДА И ТРИСТА ГОДИНИ. А възрастта на препарирани тюлени, умрели преди 30 години, е „изчислена“ като 4600 години. Грешката е от ЧЕТИРИ И ПОЛОВИНА ХИЛЯДИ ГОДИНИ. Тези резултати са публикувани в „Antarctic Journal of the United States“, бр. 6, от 1971 г.

Радиовъглеродното „датиране“ в тези примери УВЕЛИЧАВА ВЪЗРАСТА на образците с ХИЛЯДИ ГОДИНИ. Но видяхме, че има и обратни примери, когато радиовъглеродното „датиране“ не само НАМАЛЯВА възрастта, но и „пренася“ образците в ДАЛЕЧНОТО БЪДЕЩЕ.

Затова никак не е чудно, че радиовъглеродното датиране в много случаи измества средновековните предмети в дълбоката древност.

Да се върнем на прегледа, направен от Л. С. Клайн. Той пише: „Милойчич настоя да се откажем най-после от „критичното“ РЕДАКТИРАНЕ на резултатите от радиовъглеродните измервания, което се прави от физиците и тяхните „поръчители“ – археолозите, да се откажем от „критичната ЦЕНЗУРА върху резултатите при публикацията им. Милойчич моли